

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Το σχεδόν ημερολόγιο μιας 82χρονης – Μανίνα Ζουμπουλάκη

Προσωπική άποψη: [Νεκταρία Πουλτσίδα](#)

Είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι σε επαφή με τη γραφή της δημοσιογράφου, σεναριογράφου και συγγραφέως, κυρίας **Μανίνας Ζουμπουλάκη**.

Το νέο της βιβλίο «**Το σχεδόν ημερολόγιο μιας 82χρονης**», μου χάρισε στιγμές άπιστευτου γέλιου, με έβαλε σε σκέψεις, με προβληματίσε, αλλά και με έκανε να δω τη ζωή με άλλα μάτια.

Ακολούθησα λοιπόν τις περιπέτειες της Μαρίας Μπίλια, για τους φίλους της, Μελίνα, Μελινάκι, η οποία είναι μια δραστήρια 82χρονη σούπερ γιαγέξ – όπως την αποκαλεί η εγγονή της Πηνελόπη.

Η Μελίνα στα ογδόντα δύο της χρόνια αποφασίζει να γράψει ένα ας πούμε ημερολόγιο. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου ανακάλυψα το νόημα της ζωής. Το μήνυμα που μου πέρασε ήταν:

Ζήσε την κάθε μέρα σου σαν να είναι η τελευταία. Ποτέ δεν ξέρεις τι σου επιφυλάσσει η μοίρα. Μην κάνεις μεγαλεπήβολα και μακροπρόθεσμα σχέδια.

Δεν θέλω να γράψω πολλά για την υπόθεση του βιβλίου αλλά θα εστιάσω στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η τρίτη ηλικία. Ο χαμός του συντρόφου τους, η απώλεια αγαπημένων προσώπων, η κατάσταση της υγείας τους, η σκέψη να μην γίνουν βάρος στις οικογένειές τους. Η λαχτάρα να τους επισκέπτονται τα παιδιά και τα εγγόνια τους, η πίκρα τους όταν τους ξεχνάνε.

Ένα από τα άσχημα της μεγάλης ηλικίας είναι οι πόνοι, οι ενοχλήσεις, οι παθήσεις, το συνεχές πέρα δώθε με τους γιατρούς. Είναι οι μόνοι άνθρωποι που μας χαίρονται όταν μας βλέπουν: μπαίνουμε με ένα τάλιρο στο κούτελο, σαν τους μουσικούς της παλιάς εποχής.

Μέσα από τα μάτια της Μελίνας, βλέπουμε όλα όσα τους προβληματίζουν. Η Μελίνα διαφέρει από τους περισσότερους ηλικιωμένους. Βλέπει τη θετική πλευρά της ζωής. Δίνει κουράγιο στους φίλους της: τον Ζωρζ, που για να ζήσει έχει καταφύγει σε παράνομες δραστηριότητες, την Ελένη, φίλη ετών που γνωρίστηκαν όταν τα παιδιά τους ήταν σε βρεφική ηλικία, την μυστηριώδη Όλγα αλλά και τον καταπληκτικό παππού Απόστολο που μπαίνει σαν κομήτης στη ζωή της.

Είμαστε στο σπίτι της Ελένης, ο Ζωρζ, ο Απόστολος κι εγώ: αυτό που δεν έγινε τα Χριστούγεννα, ορίστε που γίνεται την παραμονή της Πρωτοχρονιάς – γιορτάζουμε όλοι μαζί παρέα.

Η παρέα των καταπληκτικών ηρώων βοηθά ο ένας τον άλλον με το να μοιράζονται πληροφορίες και γεγονότα από τη ζωή τους, βοηθώντας ο ένας τον άλλον να μην χαθούν. Έτσι και αρχίσει να χάνεται ο ένας, θα ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι.

Τώρα, πίνουμε τσάι. Η Όλγα η άλλη φίλη μου (που όμως δεν είναι φίλη της Ελένης), βάζει γλυκαντικά στο τσάι της επειδή έχει ζάχαρο, όπως και ο Ζωρζ, ο κολλητός μου, (που η Ελένη τον συμπαθο-αγαπάει, αλλά δεν τον θεωρεί εισαγωγικά φίλο της εισαγωγικά).

[...] Θυμίζουμε η μία στην άλλη χρονιές, και μήνες και περιστατικά, και ανέκδοτα για να μην χάνουμε στροφές.

«Το [σχεδόν] ημερολόγιο μιας 82χρονης» είναι ένα καλογραμμένο βιβλίο, που διαβάζεται ευχάριστα, χαρίζοντας άφθονο γέλιο αλλά και τροφή για σκέψη! Οι εντυπωσιακοί διάλογοι, το καυστικό χιούμορ αλλά και η αντιμετώπιση που έχουν οι ηλικιωμένοι άνθρωποι από τους νεότερους μού έθεσαν πολλά διλήμματα.

Η κα Μανίνα Ζουμπουλάκη με την ιδιαίτερη γραφή της μου κράτησε το ενδιαφέρον μέσα από την άρτια ψυχογράφιση των χαρακτήρων της, αλλά και τον τρόπο που θέτει τον προβληματισμό της μέσα από την Μελίνα.

Σας το προτείνω ανεπιφύλακτα!

Περίληψη: Το σχεδόν ημερολόγιο μιας 82χρονης. Είμαι ογδόντα δύο χρονών (άσχετα που κρύβω χρόνια, και μπερδεύω τι έχω πει σε ποιον, όσον αφορά την ηλικία μου). Με λένε Μελίνα Μπίλια και, παρόλο που έχω πόνους και παθήσεις που πάνε σύννεφο, όπως όλες οι γιαγιάδες του κόσμου, δεν είμαι μια συνηθισμένη γιαγιά. Έχω κέφι, και ενθουσιασμό, και διάθεση να «κάνω πράγματα»... αρκεί αυτά τα πράγματα να είναι πάνω στη γη, άντε και στη θάλασσα. Ο ουρανός μού φέρνει περίεργους συνειρμούς...

Ένεκα η Κρίση και που ο κολλητός μου έσπασε τη λεκάνη του, έφτασα να πουλάω τα φυτά του. Τα φυτά δεν είναι ραδίκια, εκτός κι αν καπνίζονται τα ραδίκια... Πούλησα λοιπόν όχι-ραδίκια, γνώρισα έναν ενδιαφέροντα παππού, ασχολήθηκα με το Αιρ-Μπι-Εν-Μπι, ανακατεύτηκα στην ερωτική ζωή της εγγονής μου και γενικά, μέσα στον τελευταίο χρόνο, είχα ένα σωρό περιπέτειες. Διαβάζοντάς τες στο ημερολόγιό μου, ελπίζω να καταλάβετε επιτέλους – ειδικά εσείς που αναρωτιέστε – ότι, ΝΑΙ, έχετε λόγους να σηκώνεστε κάθε πρωί από το κρεβάτι σας και, μάλιστα, με ΚΕΦΙ, με ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ, όπως εγώ... ή ότι δεν χρειάζεστε καν λόγους.

Θα μάθετε επίσης ΠΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ να είσαι ογδόντα δύο χρονών (άσχετα αν λες ότι είσαι εβδομήντα πέντε). Το σχεδόν ημερολόγιο μιας 82χρονης

Στοιχεία Βιβλίου

Τίτλος: Το [σχεδόν] ημερολόγιο μιας 82χρονης

Συγγραφέας: Μανίνα Ζουμπουλάκη

Εκδόσεις: [Παπαδόπουλος](#)

ISBN: 978-960-569-963-5

Ημ. Έκδοσης: 15/4/2019

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2Grd3qT>